

4. Jeigu vieta, kurioje vartotojas privalo prekiautojui pateikti nuotolinės prekybos būdu pirktą vartojimo prekę tam, kad pastarasis ją patikrintų ir galėtų *a posteriori* įvykdyti sutartį, (visuomet arba konkrečiu atveju) yra prekiautojo buveinė:

Ar tai, kad vartotojas privalo iš anksto apmokėti prekės nuvežimo ir (arba) atvežimo atgal išlaidas, yra suderinama su Direktyvos 1999/44/EB 3 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, taikoma kartu su šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalimi, ar „nemokamo pataisymo“ pareiga reiškia, kad minėtas išlaidas iš anksto privalo apmokėti pardavėjas?

5. Jeigu vieta, kurioje vartotojas privalo prekiautojui pateikti nuotolinės prekybos būdu pirktą vartojimo prekę tam, kad pastarasis ją patikrintų ir galėtų *a posteriori* įvykdyti sutartį, (visuomet arba konkrečiu atveju) yra prekiautojo buveinė, ir jeigu vartotojo pareiga iš anksto apmokėti prekės vežimo išlaidas yra suderinama su Direktyvos 1999/44/EB 3 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, taikoma kartu su 3 straipsnio 4 dalimi:

Ar Direktyvos 1999/44/EB 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, taikomą kartu su 3 straipsnio 5 dalies antra įtrauka, reikia aiškinti taip, kad vartotojas, kuris tik informavo prekiautoją apie vartojimo prekės trūkumą, bet nepasiūlė nuvežti jos iki prekiautojo vietos, neturi teisės nutraukti sutartį?

6. Jeigu vieta, kurioje vartotojas privalo prekiautojui pateikti nuotolinės prekybos būdu pirktą vartojimo prekę tam, kad pastarasis ją patikrintų ir galėtų *a posteriori* įvykdyti sutartį, (visuomet arba konkrečiu atveju) yra prekiautojo buveinė, bet vartotojo pareiga iš anksto apmokėti prekės vežimo išlaidas yra nesuderinama su Direktyvos 1999/44/EB 3 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, taikoma kartu su 3 straipsnio 4 dalimi:

Ar Direktyvos 1999/44/EB 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, taikomą kartu su 3 straipsnio 5 dalies antra įtrauka, reikia aiškinti taip, kad vartotojas, kuris tik informavo prekiautoją apie vartojimo prekės trūkumą, bet nepasiūlė nuvežti jos iki prekiautojo vietos, neturi teisės nutraukti sutartį?

(¹) 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL L 171, 1999, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 4 t., p. 223).

2018 m. sausio 29 d. Audiencia Nacional (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) / Deutsche Bank SAE

(Byla C-55/18)

(2018/C 152/10)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Nacional

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)*

Atsakovas: *Deutsche Bank SAE*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar reikėtų suprasti, kad Ispanijos Karalystė Darbuotojų statuto 34 ir 35 straipsniais, kaip jie yra aiškinami teismų praktikoje, nustatytos priemonės, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB (¹) 3, 5 ir 6 straipsniuose nustatytą darbo laiko ir savaitės bei kasdienio poilsio trukmės apribojimų veiksmingumą tiems visą darbo dieną dirbantiems darbuotojams, kurie nėra aiškiai, individualiai ar kolektyviai, įsipareigoję dirbti viršvalandžių ir kurie neturi mobiliųjų darbuotojų, prekybos laivyno ar geležinkelių darbuotojų statuso?

2. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 362, 2012, p. 391–407) 31 straipsnio 2 dalis bei 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB 3, 5, 6, 16 ir 22 straipsniai, siejami su 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 89/391/EEB ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalimi, 11 straipsnio 3 dalimi ir 16 straipsnio 3 dalimi, turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės nuostatas, kaip antai Darbuotojų statuto 34 ir 35 straipsnius, iš kurių negalima spręsti, kaip nurodyta suformuotoje teismų praktikoje, jog įmonės privalo įdiegti paprastų visą darbo dieną dirbančių darbuotojų, kurie nėra aiškiai, individualiai ar kolektyviai, įsipareigoję dirbti viršvalandžių ir kurie neturi mobiliųjų darbuotojų, prekybos laivyno ar geležinkelių darbuotojų statuso, faktinio darbo dienos laiko apskaitos sistemą?
3. Ar reikėtų suprasti, kad valstybėms narėms skirtas, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalyje ir 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB 3, 5, 6, 16 ir 22 straipsniuose, siejamuose su 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 89/391/EEB 4 straipsnio 1 dalimi, 11 straipsnio 3 dalimi ir 16 straipsnio 3 dalimi, įtvirtintas imperatyvus įpareigojimas riboti visų darbuotojų darbo laiko trukmę paprastų darbuotojų atžvilgiu yra užtikrinamas nacionalinės teisės nuostatomis, įtvirtintomis Darbuotojų statuto 34 ir 35 straipsniuose, iš kurių negalima spręsti, kaip nurodyta suformuotoje teismų praktikoje, jog įmonės privalo įdiegti visą darbo dieną dirbančių darbuotojų, kurie, skirtingai nei mobilieji darbuotojai, prekybos laivyno ar geležinkelių darbuotojai, nėra aiškiai, individualiai ar kolektyviai, įsipareigoję dirbti viršvalandžių, faktinio darbo dienos laiko apskaitos sistemą?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).

⁽²⁾ 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (OL L 183, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 349).

2018 m. sausio 29 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 17 d. Bendrojo Teismo priimto sprendimo byloje T-263/15 *Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo / Komisija*

(Byla C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama K. Herrmann, D. Recchia ir S. Noë

Kitos proceso šalys: *Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.*, Lenkijos Respublika

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2017 m. lapkričio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-263/15 *Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo / Komisija*;

— atmesti šeštojo ieškinio pagrindo trečią kaltinimą kaip nepagrįstą;

— grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis išnagrinėtų likusius penkis ieškinio pagrindus;

alternatyviai,

— panaikinti 2017 m. lapkričio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-263/15 *Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo / Komisija* tiek, kiek jo rezoliucinės dalies 1 punkte taip pat nusprendžiama dėl investicinės pagalbos;